

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/262/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513220907
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7513220907.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Aleny Mazúrovej v spore žalobcu: N. F. H.-T., V., M. č. XXXX, zast. JUDr. Máriom Hollerom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Košice, Krmanova 16, IČO: 10 684 646, proti žalovanému: K.. N. S., nar. XX.X.XXXX, bytom U. Y., Z. XXX, zast. JUDr. JCLic. Tomášom Majerčákom, PhD., advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Košice, Južná trieda 28, o zaplatenie 1.096,95 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 16C/39/2014-165 zo dňa 27.5.2019 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.096,95 € so zmluvnou pokutou vo výške 0,05 % denne od 23.7.2013 do zaplatenia (I.), žalobu v zostávajúcom rozsahu zamietol (II.) a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 31,90 % s tým, že o ich výške rozhodne samostatným uznesením (III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia dlžnej sumy 1.096,95 € a zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne od 23.7.2013 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o dielo a dodávke stavebných prác č. 193/2012 uzatvorenej dňa 3.4.2012 a jej dodatku č. 1/2012 zo dňa 28.5.2012 si žalovaný objednal u žalobcu vyhotovenie a montáž plastových okien a v zmysle faktúry č. 01650713 zo dňa 17.7.2013 splatnej dňa 22.7.2013 dlžnú sumu 1.096,95 € žalobcovi do dnešného dňa neuhradil, aj napriek výzve na zaplatenie zo dňa 30.7.2007 ju odmieta zaplatiť, pričom uvádza neoprávnené a účelové dôvody. Zaplatenia zmluvnej pokuty sa žalobca domáhal v zmysle čl. 8 zmluvy o dielo, v ktorej zmluvné strany dohodli pre prípad omeškania s úhradou zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % za každý deň omeškania.

3. Uplatnený nárok súd prvej inštancie právne posudzoval podľa ustanovení § 52 a nasl., § 631, § 644, § 648 ods. 1 a 2, § 649 veta prvá, § 420 ods. 1. 3, § 442 ods. 1, 3, § 510, § 544 ods. 1, § 545 ods. 1 a § 545a veta prvá Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) titulom zodpovednosti za vady veci zhotovenej na zákazku, právny vzťah medzi stranami sporu posúdil ako spotrebiteľský vzťah a aplikoval naň ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce predovšetkým zmluvu o dielo a po vyhodnotení vykonaných dôkazov dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie doplatku ceny diela proti žalovanému je dôvodný. Prihliadol na procesnú obranu žalovaného, ktorý odmietal dlžnú sumu žalobcovi zaplatiť argumentujúc tým, že dielo nebolo doposiaľ vykonané riadne, t.j. bez vád v zmysle

zmluvného dojednania a pre prípad posúdenia diela za dokončené argumentoval vadami s tým, že oproti pohľadávke žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy žalovaný žiadal započítať ním vynaložené náklady spojené s odstránením väd diela, ktoré vyčíslil vo výške 1.945,23 €. Súd poukázal na prevažujúce závery právnej praxe (s ktorými sa stotožnil), podľa ktorých ak dôjde k faktickému prevzatiu diela objednávateľom od zhotoviteľa, objednávateľ je povinný zaplatiť cenu diela vo výške dojednanej v zmluve a na splatnosť ceny prevzatého diela nebude mať vplyv existencia jeho väd (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave 4Co/525/13 z 8.10.2014, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/242/2010 z 22.8.2012). Podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/3186/2009 zo dňa 26.10.2011 a 33Odo/48/2002 zo dňa 18.4.2002 právo objednávateľa na zaplatenie ceny diela nastáva aj v prípade, ak objednávateľ prevzal dielo vadné, pretože v tomto prípade môže objednávateľ uplatniť právo zodpovednosti za vady. V rozsudku sp. zn. 32Odo/644/2009 zo dňa 15.4.2004 Najvyšší súd ČR uviedol, že prípadné vady diela nemôžu odôvodniť nezaplatenie diela, ale môžu byť len dôvodom na uplatnenie zodpovednosti za vady diela, ak objednávateľ dielo s vadami prevzal. Vzhľadom na uvedené súd námietku žalovaného, že žalobcovi nevzniklo právo na doplatenie ceny diela, pretože toto nebolo odovzdané bez väd, posúdil ako nedôvodnú s poukazom na to, že žalovaný dielo prevzal a od r. 2012 ho užíva. Vykonaným dokazovaním a zhodnými tvrdeniami strán mal tiež preukázanú existenciu nedostatkov diela v čase prevzatia plnenia žalovaným, ktoré vady žalovaný včas uplatnil u zhotoviteľa (žalobcu) v zákonnej prekluzívnej lehote, s výnimkou poškodenia rámov okien, ktoré neboli včas vytknuté (tieto vady žalovaný namietal až v odbornom vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené dňa 21.3.2018 a žalobcovi dňa 15.6.2018). Vytknuté vady diela súd posúdil ako odstrániteľné a konštatoval, že v takom prípade zákon objednávateľovi priznáva právo na odstránenie väd, ktorého sa žalovaný mohol domáhať aj súdnou cestou (porov. uznesenie Krajského súdu v Nitre 6Co/151/2008 z 28.10.2008, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/1508/2008 z 29.6.2010). Podľa posúdenia súdu prvej inštancie žalovanému titulom zodpovednosti za vady neprislúcha nárok na započítanie nákladov vynaložených na odstránenie väd, pretože nedošlo k porušeniu povinnosti žalobcu odstrániť vady diela a žalovanému také právo zo zákona nevyplýva. Ako vyplynulo zo zhodných tvrdení strán, žalovaný neumožnil žalobcovi odstrániť vytknuté vady, ktoré si chcel opraviť sám a strany sporu sa dohodli na poskytnutí zľavy namiesto vykonania opravných prác s tým, že žalobca za účelom odstránenia väd poskytol žalovanému zľavu z ceny diela vo výške 183,12 €, čo súd posúdil ako prejav ich zmluvnej voľnosti. Konštatoval v tejto súvislosti, že porušenie povinnosti splniť riadne záväzok je predpokladom zodpovednosti za vadu i zodpovednosti za škodu, že podľa ust. § 510 OZ uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady nevyučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla, cit. ust. deklaruje, že nároky zo zodpovednosti za vady a nároky zo zodpovednosti za škodu môžu obstať súbežne popri sebe, pretože odstránenie vadného plnenia nemusí znamenať aj reparáciu jeho dôsledkov, ktoré môžu mať za následok vznik škody, pričom za nedostatky vlastného plnenia je daná zodpovednosť za vady a iná (majetková) ujma, ktorá vznikla ako následok vadného plnenia (zmluvnej povinnosti), je škodou - ide o ujmu, ktorú vyvolali vady poskytnutého plnenia, nie však o ujmu spočívajúcu vo vadnosti poskytnutého predmetu plnenia. Z ust. § 510 OZ súčasne vyplýva, že z dôvodu náhrady škody sa nemožno domáhať nárokov, ktoré vyplývajú zo záväzkov vzniknutých zo zodpovednosti za vady; inak by úprava zodpovednosti za vady strácala zmysel a svoje opodstatnenie (pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.4.2018 sp. zn. 6Co/114/2017). Súd v danom prípade poukázal na to, že okrem položiek uvedených v bode 33 rozsudku (a nákladov za poškodenie rámov okien 994,08 €) žiadal žalovaný započítať aj fasádny akrylátový náter 34,92 €, náhradu ušlej mzdy, riešenie reklamácie 60 € a požadoval od žalobcu tiež náhradu za vzniknutú morálnu ujmu vo výške 500,- € pre neprofesionálne riešenie reklamácie. Zo zmluvy nevyplývalo, že súčasťou vyhotoveného diela mal byť fasádny náter, išlo o poškodenie fasády v dôsledku vadného vykonania diela, preto tento nárok súd posúdil ako nárok na náhradu škody, rovnako i zaplatenie ušlej mzdy a morálnu ujmu, ktoré nároky by bolo možné v rámci náhrady škody priznať pri splnení zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu, vrátane preukázania jej výšky v zmysle ust. § 420 ods. 1 a 3 OZ, čo v danom prípade podľa posúdenia súdu prvej inštancie absentuje a žalovaný výšku škody relevantným spôsobom nepreukázal. Žalovaným predložený rozpočet predpokladaných nákladov na práce a vyčíslenie položiek bez bližšieho odôvodnenia podľa názoru súdu prvej inštancie nie sú spôsobilým dôkazom preukázať výšku škody vzniknutej žalovanému, pričom so zreteľom aj na rozporné tvrdenia žalovaného (ktorý uviedol, že na opravu potreboval 2 - 3 vrecia omietky, čo následne namietal, tvrdil, že vady odstraňoval sám po práci a pritom žiada náhradu za práce vykonané odborníkmi, ktorí na dome vôbec nepracovali, žalovaný spočiatku uznal nedoplatok vo výške cca 600,- €, ktorú sumu následne znižoval, dôvodiac neprofesionálnym prístupom žalobcu a ďalšími vadami), súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie doplatku ceny diela vo výške 1.096,95 € je preukázaný a dôvodný. Uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle dojednania v čl. 8 zmluvy vo výške 0,1

% denne počnúc dňom 23.7.2013 (deň nasledujúci po splatnosti faktúry na zaplatenie dlžnej sumy), súd právne posúdil podľa ust. § 544 ods. 1, § 545 ods. 1 a § 545a veta prvá OZ, považujúc zmluvnú pokutu za platne písomne dojednanú a spotrebiteľsky prijateľnú so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu i vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Nakoľko došlo k porušeniu zabezpečovanej povinnosti žalovaným (objednávatelom), súd dospel k záveru, že žalobcovi ako zhotoviteľovi vzniklo právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. Stotožniac sa s názorom žalovaného, že dohodnutá zmluvná pokuta je neprimeraná hodnote a významu zabezpečovanej pohľadávky, však využil moderačné oprávnenie a požadovanú zmluvnú pokutu znížil podľa ust. § 545a veta prvá OZ, s prihliadnutím na celkovú hodnotu záväzku a výšku možnej škody, ktorá by v prípade porušenia povinnosti dlžníka zabezpečenej zmluvnou pokutou mohla vzniknúť, keďže v danom prípade dohodnutá zmluvná pokuta 0,1 % denne zodpovedá 36,5 % ročne, čo pri dlhu 1.096,95 € predstavuje sumu 400,39 € ročne, pričom žalobca odovzdal dielo s určitými vadami, zohľadňujúc tiež povahu spotrebiteľského vzťahu a maximálne prípustnú výšku sankcie v prípade spotrebiteľských úverov, ako aj poplatku z omeškania v zmysle ustanovení § 3a, § 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, súd za primeranú považoval zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne (18,25 % ročne), v ktorej ju priznal žalobcovi a v zostávajúcom rozsahu uplatnenej zmluvnej pokuty žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vzhľadom na čiastočný úspech strán priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech v rozsahu 65,95 % (vychádzajúc z istiny 1.096,95 € a zmluvnej pokuty 2.341,98 € za obdobie od 23.7.2013 do vyhlásenia rozhodnutia 27.5.2019), žalovaný bol teda úspešný v rozsahu 34,05 %, preto v pomere vzájomnej úspešnosti vznikol nárok na náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu 31,90 % (65,95 - 34,05), o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

4. Rozsudok vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania napadol žalovaný včas podaným odvolaním, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda odvolacími dôvodmi podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že došlo k faktickému prevzatíu diela a mal za to, že judikatúra uvedená v rozhodnutí súdu sa vzťahuje na skutkovo odlišné prípady. V danom prípade išlo o výmenu okien za plastové okná v rodinnom dome, v ktorom býval so svojou rodinou pred výmenou okien, počas výmeny i po nej, preto pri akceptovaní názoru súdu prvej inštancie je otázne, ktorý okamih je potrebné považovať za faktické prevzatie diela, čo je veľmi dôležité a na túto otázku súd neodpovedal. Názor súdu prvej inštancie, že mal cenu zaplatiť a následne sa domáhať zodpovednosti za vady diela, považoval za pomýlený, platný vo vzťahu medzi firmami vybavenými aparátom ľudí na reklamácie a vady. Uviedol, že podľa zmluvy dielo nebolo ukončené, v konaní nebolo vôbec sporné, že žalobca neodovzdal dielo bez väd, na čo sa zaviazal v zmluve o dielo, že žalobcu na vady upozornil počas vykonávania prác a žiadal ich odstránenie ešte počas realizácie prác, nie pri odovzdávaní diela. Odovzdávanie diela sa ani nekonalo, nakoľko vady na diele boli stále a na niektorých oknách sú až do dnešného dňa. Opísal svoje konkrétne výhrady k samotným prácam a požiadavky na ich opravu, poukázal na to, že zaplatil v hotovosti požadovanú zálohu vo výške 3.700,- € a nemá ani najmenší problém zaplatiť zvyšnú sumu, len žiada, aby boli práce urobené v bežnej, štandardnej kvalite a nepotrebuje 30 % zľavnené krivé steny. Uviedol ďalej, že požadoval vymaľovanie fasády z vonkajšej strany domu, lebo podľa jeho názoru pri prácach „nebol žiadny dôvod zasahovať do ostenia fasády budovy a vysprávkvy mohli byť len v kútiku parapetov v minimálnom okolí. Zamazať ostenie a priestor nad horným okrajom okna dokáže len totálne nemešlo. Takýmto ľuďom nikdy nikto nedá do rúk farbu na fasádu, boli by schopní narobiť ešte väčšie škody. Ich dielo je zdokumentované v spise“. Tvrdil, že umožnil žalobcovi, aby odstránil vady, avšak ten posielal na vykonanie diela ľudí, ktorí neboli schopní vady odstrániť, aj keď boli odstrániteľné. Keďže vady nikto schopný neprichádzal odstrániť a nikto neprišiel ani odovzdať dielo, tak vykonal najnutnejšiu opravu sám, pričom v konaní predložil odborné vyjadrenie nákladov na odstránenie väd, ktoré žalobca nevedel odstrániť. Nie je možné donútiť zhotoviteľa, aby dokončil dielo v súlade so zmluvou, ak nie je schopný ho dokončiť a je to nad jeho sily. Nesúhlasil preto s právnym názorom súdu, že mal podať žalobu na súd, aby žalovaný (správne žalobca - pozn. odvolacieho súdu) dokončil dielo bez väd. Vzhľadom na uvedené mal žalovaný za to, že mu vznikol nárok na zaplatenie odmeny za ním vykonané práce, aj keď ich nevykonala iná spoločnosť, ktorej by musel za prácu a materiál zaplatiť, lebo v opačnom prípade sa žalobca bezdôvodne obohatí,

lebo mal plniť (opraviť dielo) a neplnil, dielo neopravil. Žalovaný nebol spokojný ani s výškou žalobcom poskytnutej zľavy 183,12 €, veď kto by bol spokojný s takou zľavou, keby mal na dome krivé steny, v pivnici menšie okná, obitú fasádu, poškodené steny, schody ? Cena diela bola cca 4700,- €, preto tvrdenie žalobcu, že mu ponúkol 30 % zľavu, považoval za nepravdivé, nakoľko 30 % zo 4700,- € je suma 1.410,- €. Záverom zopakoval, že žalobcovi poskytol možnosti a priestor na ukončenie stavby bez závad, len nebol schopný ani ochotný odborne tento svoj záväzok splniť, a preto žalovaný nesúhlasil ani so zaplatením „pokuty z omeškania platby“, keďže stavba nie je ukončená bez závad v zmysle čl. 3 bod 2 zmluvy. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch I. a III. zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a preskúmal rozsudok z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov [§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP], s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov nie je opodstatnené a rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku je vecne správny, úplný a správne sú i dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, a preto napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 31.3.2021 o 10.30 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215/2.p., po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

7. Z ust. § 387 ods. 2 CSP vyplýva, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a spor nesprávne právne posúdil, t.j. uplatnil odvolacie dôvody upravené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka skutkových zistení, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje chybným vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Typovo ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

10. Právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu, to zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci [odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP] je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie); dochádza k nemu vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo ak síce použil správny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo aplikoval na zistený skutkový stav a z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

11. Preskúmaním procesného postupu súdu prvej inštancie a napadnutého rozsudku z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu relevantných odvolacích námietok žalovaného (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie boli nesprávne, nezodpovedajúce tvrdeniam strán a vykonaným dôkazom, príp. založené na chybnom hodnotení vykonaných dôkazov alebo, že by súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli alebo nevyšli za konania najavo, opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo na zistený skutkový stav aplikoval nesprávny právny predpis alebo správne použitý právny predpis (právnou normu) nesprávne vyložil, príp. na zistený skutkový stav ho inak nesprávne aplikoval. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy iba skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, v úplnom súlade so zákonom a zásadami ustálenej právnej praxe, logicky a správnym spôsobom vo vzťahu k uplatnenému nároku, starostlivo prihliadajúc na rozhodujúce skutkové tvrdenia a relevantné argumenty sporových strán a dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Uplatnený nárok aj správne právne kvalifikoval, aplikujúc relevantné hmotnoprávne normy (ust. § 52 a nasl., § 631 a nasl., § 420, § 442, § 510, § 544 ods. 1, § 545 ods. 1 a § 545a veta prvá Občianskeho zákonníka), ktoré správnym spôsobom aj interpretoval, vyvodil zodpovedajúce právne závery o právach a povinnostiach sporových strán a napadnutým rozsudkom správne rozhodol o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu 1.096,95 € so zmluvnou pokutou vo výške 0,05 % denne z tejto sumy od 23.7.2013 do zaplatenia.

12. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP (týkajúci sa vady konania, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), tento odvolateľ v podanom odvolaní iba formálne označil odkazom na zákonné ustanovenie, avšak obsahovo ho nevymedzil konkrétnymi vadami (skutočnosťami), resp. nepodoprel konkrétnymi námietkami a nevytkol žiadne pochybenia v postupe súdu prvej inštancie, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver o odňatí strane sporu (žalovanému) jej procesných práv v takej intenzite, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nakoľko odvolací súd je viazaný obsahovým vymedzením uplatneného odvolacieho dôvodu, je potrebné konštatovať, že tento odvolací dôvod nebol odvolateľom materiálne, a teda ani procesne účinne uplatnený. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP však pôjde iba vtedy, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ust. sa chápe nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Pod pojmom „procesný postup“ [čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry k ust. § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016 a judikatúry Ústavného súdu SR] sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných práv, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, ktorá predchádza vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami, so spôsobom právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie i s jeho právnymi závermi vo vzťahu k povahe právneho vzťahu strán a jeho obsahu vrátane povinnosti žalovaného ako objednávateľa zaplatiť žalobcovi dohodnutú cenu za vyhotovenie a montáž plastových okien a dverí podľa uzatvorenej zmluvy, ako aj v otázke posúdenia súvisiacich sporných zodpovednostných nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti žalobcu ako zhotoviteľa za (odstrániteľné) vady diela a za prípadnú škodu vzniknutú v dôsledku vadného plnenia. Odvolací súd sa stotožňuje so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie o dôvodnosti nároku žalobcu proti žalovanému na zaplatenie doplatku dohodnutej ceny za zhotovenie predmetu zmluvy a dodané stavebné práce podľa zmluvy o dielo a dodávke stavebných prác uzatvorenej medzi stranami dňa 3.4.2012. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť žiadne pochybenia ani v úvahe, ktorou sa spravoval pri posúdení procesnej obrany žalovaného ako nedôvodnej, v rámci ktorej odmietol i námietky žalovaného na započítanie nákladov ním vynaložených na svojpomocné

odstránenie vytknutých väd diela. Dôvody, na podklade ktorých súd dospel k záveru o nepreukázaní procesnej obrany žalovaného, vyplývajú z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu veľmi podrobne a výstižne objasňujú skutkový i právny základ rozhodnutia, súd sa v rozhodnutí vysporiadal s podstatnými vyjadreniami a relevantnými argumentmi strán a plne rešpektoval právo strán (i žalovaného) na spravodlivý súdny proces; dôvody rozsudku sú zákonné a presvedčivé a zodpovedajú tiež záverom ustáleným rozhodovacou praxou súdov, podľa ktorých zhotoviteľ po prevzatí diela objednávateľom má právo na zaplatenie ceny diela nielen v prípade, že dielo bolo vykonané v zmysle zmluvy riadne (bez väd) a v dohodnutom čase (§ 633 ods. 1 OZ), ale aj v prípade, ak objednávateľ prevzal dielo, ktoré v čase plnenia vykazovalo vady; v takom prípade môže objednávateľ uplatniť právo zo zodpovednosti za vady v zmysle ust. § 645 ods. 1 OZ (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 164/2007, tiež NS ČR sp. zn. 33Cdo 2220/2012).

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a v podrobnostiach odkazuje na úplné, presvedčivé a vecne správne dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie.

15. Na vecnej správnosti napadnutého rozsudku nič nemení ani podané odvolanie žalovaného, lebo sa v ňom iba opakujú skutočnosti namietané žalovaným už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ktorý námietky a procesnú obranu žalovaného celkom správne vyhodnotil ako nedôvodnú a hodnotenie súdu prvej inštancie si v celom rozsahu osvojuje aj odvolací súd. Odvolacie námietky žalovaného nie sú spôsobilé spochybníť správnosť skutkových záverov (skutkových zistení) súdu prvej inštancie uvedených v odôvodnení preskúmaného rozsudku, ním vykonaného hodnotenia vykonaných dôkazov ani právnych záverov, na ktorých je preskúmané rozhodnutie založené a odvolací súd nezistil okolnosti odôvodňujúce prijať rozhodnutie v danom spore v prospech žalovaného. Žalovaný v danom spore i podľa posúdenia odvolacieho súdu jednoznačne nepreukázal, že by v dôsledku nedostatkov žalobcom dodaného zmluvného plnenia, príp. v súvislosti s postupom žalobcu pri vybavení reklamácie a riešení žalovaným uplatnených zodpovednostných nárokov, vznikla žalovanému škoda či iná majetková alebo nemajetková ujma, za ktorú by zodpovedal žalobca, pričom nepreukázal ani jej výšku a neunesol v tomto smere dôkazné bremeno na svoje tvrdenia. Pokiaľ žalovaný v rámci svojej procesnej obrany v konaní uplatnil proti pohľadávke žalobcu nárok na započítanie ním vynaložených nákladov na opravné práce vykonané svojpomocne, je potrebné súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že tento nárok nie je oprávnený a nemá oporu v zákone. V kontexte námietok a procesnej obrany žalovaného odvolací súd akcentuje skutočnosť, že žalobca v rámci reklamácie uplatnenej žalovaným týkajúcej sa väd, ktoré nebránili riadnemu užívaniu veci dodanej podľa zmluvy, riadne vykonal ohliadku diela a vzhľadom na nesúhlasný postoj žalovaného k odstráneniu vytknutých väd pracovníkmi žalobcu, poskytol žalovanému na reklamované práce a položky primeranú zľavu zo zmluvne dohodnutej ceny, celkom vo výške 219,99 €, čím podľa názoru odvolacieho súdu došlo k zániku záväzku žalobcu ako zhotoviteľa voči žalovanému (jeho splnením v zmysle ust. § 559 ods. 1 OZ) a zároveň i práva žalovaného na bezplatné odstránenie závad z titulu zodpovednosti zhotoviteľa za vady. Z tohto dôvodu sa žalovaný už nemôže s úspechom dovolávať započítania proti pohľadávke žalobcu na zaplatenie (nedoplatku) ceny diela ním vynaložených nákladov na opravu vytknutých nedostatkov poskytnutého zmluvného plnenia vykonanú či už svojpomocne alebo poverenou odborne spôsobilou osobou, hoci by tieto náklady žalovaný vynaložil prípadne i vo vyššej sume, než je výška zľavy, ktorá mu bola poskytnutá žalobcom ako zhotoviteľom diela, lebo v tomto prípade ide o neoprávnený duplicitne uplatňovaný nárok zo zodpovednosti za vady diela v právnom vzťahu strán.

16. Napadnutý rozsudok je vecne správny aj v časti rozhodnutia (výroku), ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu v zmysle v čl. 8 zmluvy č. 193/2012 uzatvorenej dňa 3.4.2012, platne dojednanú stranami o. i. pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného zaplatiť zhotoviteľovi (žalobcovi) cenu za zhotovenie predmetu zmluvy v dohodnutých lehotách uvedenej v čl. 4 zmluvy, ktorú súd priznal žalobcovi s využitím moderačného práva v primerane zníženej výške 0,05 % denne (t.j. 18,25 % ročne) z dlžnej sumy, s prihliadnutím na povahu právneho (spotrebiteľského) vzťahu strán a hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti v súlade s ust. § 545a prvá veta OZ. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti a umožňovali prijať záver, že neporušil svoju povinnosť zaplatenia dohodnutej ceny za predmet zmluvy, príp. jej doplatku v dohodnutých lehotách, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, a preto nemá byť zaviazaný na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobcovi.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, majúcom základ v pomernom procesnom úspechu strán v spore, ako vecne správny. Zároveň odvolací súd rozhodol o nároku strán na náhradu trov odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, avšak žiadne trovy mu preukázateľne nevznikli a žalovaný nemá právo na náhradu trov vzhľadom na svoj neúspech v odvolacom konaní.

19. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).